

Un sí rotund a la llei d'educació

LLUÍS MIQUEL PÉREZ I SEGURA

EL PUNT, 19/03/09

Estem davant d'una gran oportunitat d'afrontar les principals disfuncions del nostre sistema educatiu

Avui hi ha convocada, per part dels sindicats, un vaga del personal docent dels centres d'ensenyament no universitaris públics i privats de Catalunya, centrada en el rebuig al projecte de llei d'educació de Catalunya que està impulsant el govern de la Generalitat, i de manera molt personal el conseller Ernest Maragall. És possible que aquest projecte normatiu tingui aspectes discutibles, però també crec que estem davant d'una gran oportunitat d'afrontar les principals disfuncions del nostre sistema educatiu.

L'actual govern de Catalunya ha situat l'educació com un dels grans reptes estratègics que tenim plantejats com a país. Al principi del 2005, amb la signatura de l'acord per a la competitivitat de l'economia catalana, la Generalitat i els agents socioeconòmics van convenir que la millora de l'educació i la formació professional és una prioritat irrenunciable. A més, demà farà tres anys de la signatura del Pacte Nacional per a l'Educació, que, amb l'encapçalament del llavors president Pasqual Maragall i la llavors consellera Marta Cid, va aplegar la rúbrica dels sindicats majoritaris de Catalunya, les federacions de pares i mares i les entitats municipalistes.

A part de la voluntat política, ara també tenim un marc legislatiu propici perquè la vigent llei orgànica d'educació i el nou estatut de Catalunya afavoreixen l'aprovació de la primera llei d'educació catalana. És el primer

cop des de la recuperació de la democràcia i l'autogovern, que s'està plantejant la regulació d'un model educatiu propi d'interès públic.

Segurament, la realitat quotidiana a les aules i aquests antecedents institucionals i normatius influeixen en la percepció generalitzada que estem davant d'una qüestió de país. Només cal veure les constants referències al futur de l'educació que estan fent els expresidents Pujol i Maragall i el president Montilla, des d'òptiques diferents, però no tan distants.

Entenc que el projecte de llei d'educació de Catalunya és necessari per tal d'afavorir un marc educatiu estable, durador, amb unes polítiques orientades a garantir la igualtat d'oportunitats, l'atenció a les famílies, la cohesió social i territorial, amb la consecució d'un sistema educatiu modern i excel·lent on el servei públic esdevingui el motor i el model de l'èxit individual i col·lectiu.

El projecte de llei d'educació també interpel·la el món local de Catalunya en la mesura que assenta les bases per avançar cap a la coresponsabilització Generalitat-ajuntaments en la gestió de les competències educatives, d'acord amb els principis de proximitat, subsidiarietat i autonomia municipal.

A l'Ajuntament de Reus fa temps que ens sentim preocupats per aquesta nova orientació, més propera a les necessitats i a les aspiracions de les famílies i de la comunitat educativa. El caràcter emprenedor de Reus en l'àmbit de l'educació ve de lluny, i aquest llegat ens permetrà una implicació especial com a ciutat pionera en l'aplicació del nou model de gestió que comportarà l'aprovació de la llei d'educació de Catalunya.

Els darrers anys hem avançat força en diferents experiències innovadores que s'han anticipat en el temps als principis essencials que inspiren el projecte legislatiu avui qüestionat. Estic parlant, entre altres fites, de la creació i el finançament conjunt d'un ampli sistema d'escoles bressol municipals, la construcció avançada de nous centres educatius i la millora i l'ampliació d'alguns dels que ja hi ha, l'experiència reeixida dels plans d'entorn, la consolidació de l'Oficina Municipal d'Escolarització, la creació d'una zona educativa pròpia, el canvi del model de zonificació escolar i l'èxit d'integració dels infants nouvinguts que ha suposat el pla pilot dels espais de Benvinguda Educativa.

Totes aquestes línies d'actuació són bons exemples del treball conjunt realitzat entre l'Ajuntament de Reus i la Generalitat de Catalunya. I aquest endinsament en la realitat educativa ens ha fet més conscients que cal abordar els problemes de manera més àgil i amb més coneixement, perquè la situació immediata dels reptes educatius requereix de recursos materials i humans, a més d'un marc normatiu.

Per tot això, des de l'experiència pròpia i des de l'òptica que tenim en el municipalisme català, advoco per un sí rotund a la llei d'educació, amb l'esperança que la jornada d'avui sigui un preludi d'un nou consens social i polític. Perquè estem parlant, ni més ni menys, que de la formació dels ciutadans del futur i de la mateixa evolució de la nostra societat.